

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

24 грудня 2019 р.

Київ

№ 844-р

Про визнання підтримки суб'єктів господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до Закону

Антимонопольний комітет України (далі – Комітет), розглянувши повідомлення про нову державну допомогу, надіслане Черкаською міською радою (далі – Черкаська МР) (вх. № 568-ПДД від 17.09.2019) (далі – Повідомлення), яке було подано на виконання статті 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та за формою, що передбачена додатком 1 до Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04.03.2016 № 2-рп та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04.04.2016 за № 501/28631 (зі змінами) (далі – Порядок 2-рп),

ВСТАНОВИВ:

1. ПОРЯДОК ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ПІДТРИМКУ

- (1) На Портал державної допомоги за реєстраційним номером у базі даних 23738 (вх. № 568-ПДД від 17.09.2019) Черкаською міською радою відповідно до пункту 2 розділу 9 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» було подано повідомлення про нову державну допомогу (далі – Повідомлення).
- (2) Антимонопольним комітетом України листом від 01.10.2019 № 500-118/02-12555 залишено Повідомлення без руху та запитано додаткову інформацію. Черкаською міською радою надано додаткову інформацію до Повідомлення, яка надійшла на Портал державної допомоги за реєстраційним номером у базі даних 24487 (вх. № 659-ПДД від 07.11.2019).

1.1. Надавач підтримки

- (1) Черкаська МР (вул. Байди Вишневецького, 36, Черкаси, Черкаська обл., 18000, ідентифікаційний код юридичної особи 38764629).

1.2. Отримувач підтримки

- (2) Юридичні та фізичні особи.

1.3. Мета (ціль) підтримки

(3) Метою (ціллю) підтримки є сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим.

1.4. Очікуваний результат

(4) Розвиток малого та середнього бізнесу, зменшення податкового навантаження та недопущення виникнення заборгованості перед бюджетом.

1.5. Форма підтримки

(5) Ставки єдиного податку для платників II групи.

(6) Ставки орендної плати за землю.

(7) Ставки туристичного збору.

(8) Ставки транспортного податку.

(9) Ставки збору за місця для паркування транспортних засобів.

1.6. Підстава для надання підтримки

(10) Податковий кодекс України (далі – Кодекс).

(11) Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні».

(12) Постанова Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із плати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки».

(13) Рішення Черкаської МР від 27.06.2019 № 2-4690 «Про затвердження Положень та ставок місцевих податків і зборів на території міста Черкаси» (далі – Рішення Черкаської МР).

1.7. Тривалість підтримки

(14) З 01.01.2020 на невизначений строк.

1.8. Інформація щодо програми

(15) Відповідно до інформації, наданої у Повідомленні:

(16) Рішенням Черкаської МР встановлено ставки податків у м. Черкаси в розмірі нижче граничного, які передбачено Кодексом по єдиному податку для платників II групи, для окремих видів діяльності та орендній платі за землю. Щодо інших місцевих податків і зборів рішенням Черкаської МР встановлено максимальні ставки, які визначено Кодексом.

(17) Ставки єдиного податку для платників II групи встановлено в розмірі 20 % розміру мінімальної заробітної плати, за винятком таких видів діяльності (згідно з ДК 009:2010):

- КВЕД 88.10 «Надання соціальної допомоги без забезпечення проживання для осіб похилого віку та інвалідів» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
- КВЕД 88.99 «Надання іншої соціальної допомоги без забезпечення проживання, н.в.і.у» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
- КВЕД 47.81 «Роздрібна торгівля з лотків і на ринках харчовими продуктами, напоями та тютюновими виробами» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
- КВЕД 47.82 «Роздрібна торгівля з лотків і на ринках текстильними виробами, одягом і взуттям» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
- КВЕД 47.61 «Роздрібна торгівля книгами в спеціалізованих магазинах» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
- КВЕД 47.62 «Роздрібна торгівля газетами та канцелярськими товарами в спеціалізованих магазинах» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
- КВЕД 18.11 «Друкування газет» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
- КВЕД 95.29 «Ремонт інших побутових виробів і предметів особистого вжитку» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
- КВЕД 10.39 «Інші види перероблення та консервування фруктів і овочів» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати.

- (18) Ставки орендної плати за землю встановлено в розмірі, що нижче максимально встановленого розміру Кодексом, для таких видів земельних ділянок:
- земельні ділянки, яким згідно з КВЦПЗ присвоєно коди 03.07, що використовуються як АЗС, - 6 % від грошової оцінки землі;
 - земельні ділянки, яким згідно з КВЦПЗ присвоєно коди 12.04 та 12.08 та які використовуються як станції технічного обслуговування автомобілів (СТО) та мийки транспорту, - 6 % від грошової оцінки землі;
 - земельні ділянки, надані для гаражного будівництва гаражним, автогаражним та гаражно-будівельним кооперативам, яким згідно з КВЦПЗ присвоєно коди 02.06, 12.04 та 12.08, що оформлені у встановленому законом порядку, - 1 % від грошової оцінки землі;
 - земельні ділянки, яким згідно з КВЦПЗ присвоєно код 03.15, - 9 % від грошової оцінки землі (будівництво та обслуговування інших будівель громадської забудови);
 - земельні ділянки, яким згідно з КВЦПЗ присвоєно код 07.01, які надані для комерційної діяльності, - 9 % від грошової оцінки землі;
 - земельні ділянки, яким згідно з КВЦПЗ присвоєно код 12.11 та які використовуються для розміщення та експлуатації об'єктів дорожнього сервісу, - 6 % від грошової оцінки землі;
 - інші землі - 3 % від грошової оцінки землі.
- (19) Ставки туристичного збору встановлені за кожну добу тимчасового розміщення особи у місцях проживання (ночівлі), у розмірі 0,5 % - для внутрішнього туризму та 5 % - для в'їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення.
- (20) Ставка транспортного податку встановлена в розмірі 25 000 гривень на рік за кожен легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування.
- (21) Ставка збору за місця для паркування транспортних засобів встановлена за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі 0,075 % мінімальної заробітної плати, устанвленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

2. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ

2.1. Законодавство у сфері оподаткування

- (22) Відповідно до статті 140 Конституції України місцеве самоврядування є правом територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища та міста - самостійно вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.
- (23) Місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою в порядку, встановленому законом, як безпосередньо, так і через органи місцевого самоврядування: сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи.
- (24) Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і контролюють їх виконання; встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону; забезпечують проведення місцевих референдумів та реалізацію їх результатів; утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю; вирішують інші питання місцевого значення, віднесені законом до їхньої компетенції.
- (25) Згідно зі статтею 144 Конституції України органи місцевого самоврядування в межах повноважень, визначених законом, приймають рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території.
- (26) Відповідно до пункту 24 частини першої статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» виключною компетенцією сільських, селищних, міських рад є встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Кодексу.
- (27) Статтею 63 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що доходи місцевих бюджетів формуються за рахунок власних, визначених законом, джерел та закріплених у встановленому законом порядку загальнодержавних податків, зборів та інших обов'язкових платежів.
- (28) Відповідно до статті 8 Кодексу в Україні встановлюються загальнодержавні та місцеві податки та збори. До загальнодержавних належать податки та збори, що встановлені Кодексом і є обов'язковими до сплати на усій території України, крім випадків, передбачених Кодексом.
- (29) До місцевих належать податки та збори, що встановлені відповідно до переліку і в межах граничних розмірів ставок, визначених Кодексом, рішеннями сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у межах їх повноважень, і є обов'язковими до сплати на території відповідних територіальних громад.
- (30) Відповідно до статті 10 Кодексу до місцевих податків належать:
- податок на майно;
 - єдиний податок.
- До місцевих зборів належать:
- збір за місця для паркування транспортних засобів;

- туристичний збір.

Місцеві ради обов'язково установлюють єдиний податок та податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю, крім земельного податку за лісові землі).

Місцеві ради в межах повноважень, визначених цим Кодексом, вирішують питання відповідно до вимог цього Кодексу щодо встановлення податку на майно (в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки) та встановлення збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору та земельного податку за лісові землі.

Установлення місцевих податків та зборів, не передбачених цим Кодексом, забороняється.

Зарахування місцевих податків та зборів до відповідних місцевих бюджетів здійснюється відповідно до [Бюджетного кодексу України](#).

- (31) Відповідно до пункту 291.3 статті 291 Кодексу юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.
- (32) Пунктом 291.4 статті 291 Кодексу встановлено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:
- 1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 300000 гривень;
 - 2) друга група - фізичні особи - підприємці, які здійснюють господарську діяльність з надання послуг, у тому числі побутових, платникам єдиного податку та/або населенню, виробництво та/або продаж товарів, діяльність у сфері ресторанного господарства, за умови, що протягом календарного року відповідають сукупності таких критеріїв:
 - не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;
 - обсяг доходу не перевищує 1 500 000 гривень.
- (33) Пунктом 291.7 статті 291 Кодексу встановлено, що під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:
- 1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;
 - 2) послуги з ремонту взуття;
 - 3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;
 - 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням;
 - 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;
 - 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;
 - 7) виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;
 - 8) виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;
 - 9) додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;
 - 10) послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;
 - 11) виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;
 - 12) послуги з ремонту трикотажних виробів;
 - 13) виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;
 - 14) послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;

- 15) виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;
- 16) послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;
- 17) виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;
- 18) послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;
- 19) виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;
- 20) технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;
- 21) послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- і відеоапаратури;
- 22) послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;
- 23) послуги з ремонту годинників;
- 24) послуги з ремонту велосипедів;
- 25) послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;
- 26) виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;
- 27) послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;
- 28) виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;
- 29) послуги з ремонту ювелірних виробів;
- 30) прокат речей особистого користування та побутових товарів;
- 31) послуги з виконання фоторобіт;
- 32) послуги з оброблення плівок;
- 33) послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;
- 34) послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;
- 35) вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;
- 36) послуги перукарень;
- 37) ритуальні послуги;
- 38) послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;
- 39) послуги домашньої прислуги;
- 40) послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

- (34) Відповідно до пункту 293.1 статті 293 Кодексу ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - прожитковий мінімум), другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі - мінімальна заробітна плата), третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).
- (35) Згідно з пунктом 293.2 статті 293 Кодексу фіксовані ставки єдиного податку встановлюються сільськими, селищними, міськими радами або радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, для фізичних осіб - підприємців, які здійснюють господарську діяльність, залежно від виду господарської діяльності, з розрахунку на календарний місяць:
- 1) для першої групи платників єдиного податку - у межах до 10 відсотків розміру прожиткового мінімуму;
 - 2) для другої групи платників єдиного податку - у межах до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.
- (36) Відповідно до пункту 288.1 статті 288 Кодексу підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

(37) Пунктом 288.5 статті 288 Кодексу передбачено, що розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди, але річна сума платежу:

- не може бути меншою за розмір земельного податку:

1) для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких проведено у розмірі не більше 3 відсотків їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування, не більше 1 відсотка їх нормативної грошової оцінки, для сільськогосподарських угідь, не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка їх нормативної грошової оцінки;

2) для земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено, у розмірі не більше 5 відсотків нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області, для сільськогосподарських угідь, не менше 0,3 відсотка та не більше 5 відсотків нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Автономній Республіці Крим або по області;

- не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки;

- може перевищувати граничний розмір орендної плати, встановлений у підпункті 288.5.2, у разі визначення орендаря на конкурентних засадах;

- для пасовищ у населених пунктах, яким надано статус гірських, не може перевищувати розміру земельного податку;

- для баз олімпійської, паралімпійської та дефлімпійської підготовки, [перелік](#) яких затверджується Кабінетом Міністрів України, не може перевищувати 0,1 відсотка нормативної грошової оцінки.

(38) Статтею 274 Кодексу визначено, що:

- ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для лісових земель - не більше 0,1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки;

- ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності).

(39) Відповідно до пункту 268.1 статті 268 Кодексу туристичний збір - це місцевий збір, кошти від якого зараховуються до місцевого бюджету.

(40) Пунктом 268.2.1 статті 268 Кодексу платниками збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства, які прибувають на територію адміністративно-територіальної одиниці, на якій діє рішення сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про встановлення туристичного збору, та тимчасово розміщуються у місцях проживання (ночівлі), визначених [підпунктом 268.5.1](#) пункту 268.5 цієї статті.

(41) Пунктом 268.3.1 статті 268 Кодексу передбачено, що ставка збору встановлюється за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаної територіальної громади, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за кожен добу тимчасового розміщення особи у місцях проживання (ночівлі), визначених підпунктом 268.5.1 пункту 268.5 цієї статті, у розмірі до 0,5 відсотка - для внутрішнього туризму та до 5 відсотків - для в'їзного туризму від розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, для однієї особи за одну добу тимчасового розміщення.

- (42) У пункті 267.1.1 статті 267 Кодексу зазначено, що платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 цієї статті є об'єктами оподаткування.
- (43) Відповідно до пункту 267.2.1 статті 267 Кодексу об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.
- (44) Така вартість визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику економічного, соціального розвитку і торгівлі, за [методикою](#), затвердженою Кабінетом Міністрів України, станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з марки, моделі, року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального.
- (45) У пункті 268¹.1.1 статті 268¹ Кодексу зазначено, що платниками збору за місця для паркування транспортних засобів є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, організовують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках.
- (46) Відповідно до пункту 268¹.2.1 статті 268¹ Кодексу об'єктом оподаткування є земельна ділянка, яка згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, спеціально відведена для забезпечення паркування транспортних засобів на автомобільних дорогах загального користування, тротуарах або інших місцях, а також комунальні гаражі, стоянки, паркінги (будівлі, споруди, їх частини), які побудовані за рахунок коштів місцевого бюджету, за винятком площі земельної ділянки, яка відведена для безоплатного паркування транспортних засобів, передбачених [статтею 30](#) Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».
- (47) Пунктом 268¹.3.1 статті 268¹ Кодексу ставки збору встановлюються за кожний день провадження діяльності із забезпечення паркування транспортних засобів у гривнях за 1 кв. метр площі земельної ділянки, відведеної для організації та провадження такої діяльності, у розмірі до 0,075 відсотка мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.
- (48) Крім того, згідно із статтею 264 Угоди про асоціацію Сторони домовились, що вони застосовуватимуть положення Угоди з використанням як джерела тлумачення критеріїв, що впливають із застосування статей 106, 107 та 93 Договору про функціонування Європейського Союзу, зокрема відповідну судову практику Суду Європейського Союзу, а також відповідне вторинне законодавство, рамкові положення, керівні принципи та інші чинні адміністративні акти Союзу.
- (49) Відповідно до Повідомлення Європейської Комісії щодо поняття державної допомоги згідно зі статтею 107 (1) Договору про функціонування Європейського Союзу (далі – Повідомлення Європейської Комісії) щодо фіксованих ставок податків для певних видів діяльності, встановлено таке.

- (50) Застосування окремих положень, які не містять елементів дискреційного характеру, наприклад, щодо розрахунку податку на прибуток за фіксованою ставкою, може виправдовуватися характером та загальною концепцією системи оподаткування, якщо такі положення розроблені з урахуванням специфічних вимог бухгалтерського обліку або ролі земельних активів у певних галузях.
- (51) У таких випадках зазначені положення не мають вибіркового характеру за умови дотримання таких умов:
- фіксовані ставки застосовуються з метою запобігання диспропорційному адміністративному навантаженню на деякі типи суб'єктів господарювання, з огляду на їх розмір або сферу діяльності (наприклад, на компанії в галузі сільського господарства або рибництва);
 - встановлення фіксованих ставок для певних суб'єктів господарювання загалом не виражається у зменшенні податкового навантаження на таких суб'єктів порівняно з іншими суб'єктами господарювання та не надає переваг жодній категорії таких суб'єктів.
- (52) Згідно з пунктом 174 Повідомлення Європейської Комісії, податкові рішення надають вибіркові переваги для своїх адресатів, зокрема, коли:
- відповідне рішення про встановлення ставки податку неправильно застосовує національне податкове законодавство, і це призводить до зменшення суми податку;
 - рішення недоступне підприємствам, що мають аналогічну юридичну та фактичну ситуацію; або
 - орган надає більш «сприятливий» режим оподаткування порівняно з іншими платниками податків в аналогічному фактичному та юридичному становищі.
- (53) У розумінні статті 107 (1) ДФЄС перевагою вважається будь-яка економічна вигода, яка була б недоступною для суб'єкта господарювання за звичайних ринкових умов, тобто за відсутності втручання держави.
- (54) Отже, не всі заходи, які сприяють суб'єктам господарювання, вважатимуться заходом державної допомоги, а тільки ті, що вибірково надають переваги окремим суб'єктам господарювання або категоріям суб'єктів господарювання чи окремим галузям економіки.
- (55) Матеріальна вибірковість заходу передбачає, що він поширюється лише на окремі суб'єкти господарювання (їх групи) або окремі галузі економіки певної держави-члена.
- (56) Заходи загального застосування, що не надають переваг лише окремим суб'єктам господарювання або окремим товарам, не підпадають під дію статті 107 (1) ДФЄС.

2.2. Законодавство у сфері державної допомоги

- (57) Відповідно до пункту 1 частини першої статті 1 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» (далі – Закон) державна допомога суб'єктам господарювання (далі – державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності.
- (58) Державна підтримка є державною допомогою, якщо одночасно виконуються такі умови:
- підтримка надається суб'єкту господарювання;

- державна підтримка здійснюється за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів;
- підтримка створює переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;
- підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

3. ВИЗНАЧЕННЯ НАЛЕЖНОСТІ ЗАХОДУ ПІДТРИМКИ ДО ДЕРЖАВНОЇ ДОПОМОГИ

3.1. Встановлення ставки єдиного податку для платників II групи у максимальному розмірі, передбаченому Кодексом, а саме 20 %

3.1.1. Надання підтримки суб'єктам господарювання

- (59) Відповідно до пункту 291.3 статті 291 Кодексу юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.
- (60) Пунктом 291.4 статті 291 Кодексу передбачено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на відповідні групи платників єдиного податку.
- (61) Отже, отримувачі повідомленої підтримки є суб'єктами господарювання у розумінні Закону.

3.1.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів

- (62) Відповідно до Рішення Черкаської МР ставку єдиного податку для платників II групи встановлено в максимальному розмірі відповідно до Кодексу.
- (63) Отже, встановлення ставки єдиного податку для платників II групи не призводить до втрат місцевого бюджету, тобто не здійснюється за рахунок коштів державних ресурсів у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

3.1.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

- (64) Рішенням Черкаської МР встановлено загальну ставку єдиного податку для платників II групи у розмір 20 % у межах міста Черкаси відповідно до Кодексу.
- (65) Враховуючи наведене, встановлення зазначеної ставки єдиного податку для платників II групи в межах міста Черкаси не містить вибіркового характеру та не надає переваг суб'єктам господарювання.

3.1.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

- (66) Як зазначено вище, вказані суб'єкти господарювання не отримують переваг у результаті отримання повідомленої фінансової підтримки, які покращують конкурентну позицію цих суб'єктів господарювання порівняно з іншими суб'єктами господарювання, що здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність і які не отримують такої фінансової підтримки.

(67) Отже, повідомлена підтримка не спотворює або не загрожує спотворенням економічної конкуренції.

3.1.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

(68) Враховуючи викладене, повідомлена державна підтримка відповідає Кодексу та не надає переваг суб'єктам господарювання і не містить вибіркового характеру, отже, зазначений захід не є державною допомогою відповідно до статті 1 Закону.

3.2. Встановлення ставок орендної плати за користування земельними ділянками платникам податку залежно від видів цільового призначення земель, визначених Класифікатором

3.2.1. Надання підтримки суб'єктам господарювання

(69) Платники податку мають право здійснювати підприємницьку діяльність у визначеному законом порядку, тобто можуть реалізовувати товари (роботи, послуги), і таким чином брати участь у господарському обороті на ринку. Отже, такі платники податків є суб'єктами господарювання.

3.2.2. Надання підтримки за рахунок державних ресурсів

(70) Відповідно до статті 4 Закону державна допомога полягає, зокрема, у втратах доходів відповідних бюджетів.

(71) Згідно з інформацією, наданою в Повідомленні, підтримка суб'єктів господарювання полягає у встановленні ставок орендної плати нижче, ніж передбачено Кодексом, що відповідно призводить до втрат доходів місцевого бюджету, тобто підтримка надається за рахунок місцевих ресурсів у розумінні Закону.

3.2.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

(72) Рішенням Черкаської МР передбачено ставки земельного податку залежно від видів цільового призначення земель. При цьому встановлення зазначених ставок земельного податку у межах територіальної громади міста Черкаси не містить вибіркового характеру та не надає переваг окремим суб'єктам господарювання.

3.2.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

(73) Як зазначено вище, вказані суб'єкти господарювання не отримують переваг у результаті отримання повідомленої фінансової підтримки, які покращують конкурентну позицію цих суб'єктів господарювання порівняно з іншими суб'єктами господарювання, що здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність і які не отримують такої фінансової підтримки.

(74) Отже, повідомлена підтримка не спотворює або не загрожує спотворенням економічної конкуренції.

3.2.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

(75) Враховуючи викладене, повідомлена державна підтримка відповідає Кодексу та не надає переваг суб'єктам господарювання і не містить вибіркового характеру, отже, зазначений захід не є державною допомогою відповідно до статті 1 Закону.

3.3. Встановлення ставок туристичного збору

3.3.1. Надання підтримки суб'єктам господарювання

(76) Відповідно до статті 268 Кодексу платниками туристичного збору є громадяни України, іноземці, а також особи без громадянства. Отже, такі платники податків не є суб'єктами господарювання.

3.3.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів

(77) Відповідно до Рішення Черкаської МР ставки туристичного збору встановлено в максимальному розмірі відповідно до Кодексу, що не призводить до втрат місцевого бюджету.

(78) Отже, встановлення ставок туристичного збору не здійснюється за рахунок місцевих ресурсів у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

3.3.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

(3) Рішенням Черкаської МР встановлено максимальні в межах міста Черкаси загальні ставки туристичного збору відповідно до Кодексу.

(4) Враховуючи наведене, встановлення зазначених ставок туристичного збору в межах міста Черкаси не містить вибіркового характеру та не може надавати переваг суб'єктам господарювання для провадження окремих видів господарської діяльності, оскільки платниками такого збору є фізичні особи, а не суб'єкти господарювання.

3.3.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

(5) Як зазначено вище, встановлення ставок туристичного збору не може надавати переваг суб'єктам господарювання і покращувати конкурентну позицію, оскільки платниками туристичного збору є фізичні особи, а не суб'єкти господарювання.

(6) Отже, повідомлена підтримка не може спотворювати або не загрожувати спотворенням економічної конкуренції.

3.3.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

(7) Враховуючи викладене, повідомлена державна підтримка відповідає Кодексу та не надає переваг суб'єктам господарювання, оскільки платниками такого збору є фізичні особи, а не суб'єкти господарювання і не містить вибіркового характеру, отже, зазначений захід не є державною допомогою відповідно до статті 1 Закону.

3.4. Встановлення ставки транспортного податку

3.4.1. Надання підтримки суб'єктам господарювання

(79) Відповідно до статті 267 Кодексу платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно із чинним законодавством власні легкові автомобілі.

(80) Отже, фізичні особи, як платники податків не є суб'єктами господарювання. Разом із тим юридичним особам не заборонено здійснювати підприємницьку діяльність у визначеному законом порядку, тобто реалізовувати товари (роботи, послуги), і таким чином брати участь у господарському обороті на ринку. Отже, такі юридичні особи є суб'єктами господарювання.

3.4.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів

(81) Відповідно до Рішення Черкаської МР ставки транспортного податку встановлено в максимальному розмірі відповідно до Кодексу, що не призводить до втрат місцевого бюджету

(82) Отже, встановлення ставок транспортного податку не здійснюється за рахунок місцевих ресурсів у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

3.4.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

(83) Рішенням Черкаської МР встановлено максимальну в межах міста Черкаси загальну ставку транспортного податку відповідно до Кодексу.

(84) Враховуючи наведене, встановлення зазначеної ставки транспортного податку в межах міста Черкаси не містить вибіркового характеру та не надає переваг окремим суб'єктам господарювання.

3.4.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

(85) Як зазначено вище, вказані суб'єкти господарювання не отримують переваг у результаті отримання повідомленої фінансової підтримки, які покращують конкурентну позицію цих суб'єктів господарювання порівняно з іншими суб'єктами господарювання, що здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність і які не отримують такої фінансової підтримки.

(86) Отже, повідомлена підтримка не спотворює або не загрожує спотворенням економічної конкуренції.

3.4.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

(87) Враховуючи викладене, повідомлена державна підтримка відповідає Кодексу та не надає переваг суб'єктам господарювання і не містить вибіркового характеру, отже, зазначений захід не є державною допомогою відповідно до статті 1 Закону.

3.5. Встановлення ставки збору за місяця для паркування транспортних засобів

3.5.1. Надання підтримки суб'єктам господарювання

(88) Відповідно до статті 268¹ Кодексу платниками збору за місяця для паркування транспортних засобів є юридичні особи, їх філії (відділення, представництва), фізичні особи - підприємці, які згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, організують та провадять діяльність із забезпечення паркування транспортних засобів на майданчиках для платного паркування та спеціально відведених автостоянках. Отже, такі платники податків є суб'єктами господарювання.

3.5.2. Надання підтримки за рахунок державних ресурсів

(89) Відповідно до Рішення Черкаської МР ставки збору за місяця для паркування транспортних засобів встановлено в максимальному розмірі відповідно до Кодексу, що не призводить до втрат місцевого бюджету.

(90) Отже, встановлення ставок збору за місяця для паркування транспортних засобів не здійснюється за рахунок коштів місцевих ресурсів у розумінні Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

3.5.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

(91) Рішенням Черкаської МР встановлено максимальну в межах міста Черкаси загальну ставку збору за місяця для паркування транспортних засобів відповідно до Кодексу.

(92) Враховуючи наведене, встановлення зазначеної ставки збору за місяця для паркування транспортних засобів в межах міста Черкаси не містить вибіркового характеру та не надає переваг окремим суб'єктам господарювання.

3.5.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

(93) Як зазначено вище, вказані суб'єкти господарювання не отримують переваг у результаті отримання повідомленої фінансової підтримки, які покращують конкурентну позицію цих суб'єктів господарювання порівняно з іншими суб'єктами господарювання, що здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність і які не отримують такої фінансової підтримки.

(94) Отже, повідомлена підтримка не спотворює або не загрожує спотворенням економічної конкуренції.

3.5.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

(95) Враховуючи викладене, повідомлена державна підтримка відповідає Кодексу та не надає переваг суб'єктам господарювання і не містить вибіркового характеру, отже, зазначений захід не є державною допомогою відповідно до статті 1 Закону.

3.6. Встановлення знижених ставок єдиного податку для платників II групи в окремих видах господарської діяльності

3.6.1. Надання підтримки суб'єктам господарювання

- (96) Відповідно до пункту 291.3 статті 291 Кодексу юридична особа чи фізична особа - підприємець може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам, встановленим цією главою, та реєструється платником єдиного податку в порядку, визначеному цією главою.
- (97) Пунктом 291.4 статті 291 Кодексу передбачено, що суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на відповідні групи платників єдиного податку.
- (98) Отже, отримувачі повідомленої підтримки є суб'єктами господарювання у розумінні Закону.

3.6.2. Надання підтримки за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів

- (99) Встановлення Черкаською МР ставок єдиного податку для платників II групи на рівні, нижчому за максимальний, що встановлений Кодексом, призводить до втрат місцевого бюджету.
- (100) Отже, підтримка суб'єктів господарювання полягає у втратах доходів місцевого бюджету, тобто підтримка надається за рахунок місцевих ресурсів у розумінні Закону.

3.6.3. Створення переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності

- (101) Рішенням Черкаської МР встановлено різні за розміром ставки єдиного податку в межах однієї групи платників податку.
- (102) Ставки єдиного податку для платників II групи встановлено в розмірі 20 % розміру мінімальної заробітної плати, за винятком таких видів діяльності (згідно з ДК 009:2010):
- КВЕД 88.10 «Надання соціальної допомоги без забезпечення проживання для осіб похилого віку та інвалідів» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
 - КВЕД 88.99 «Надання іншої соціальної допомоги без забезпечення проживання, н.в.і.у» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
 - КВЕД 47.81 «Роздрібна торгівля з лотків і на ринках харчовими продуктами, напоями та тютюновими виробами» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
 - КВЕД 47.82 «Роздрібна торгівля з лотків і на ринках текстильними виробами, одягом і взуттям» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
 - КВЕД 47.61 «Роздрібна торгівля книгами в спеціалізованих магазинах» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
 - КВЕД 47.62 «Роздрібна торгівля газетами та канцелярськими товарами в спеціалізованих магазинах» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
 - КВЕД 18.11 «Друкування газет» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
 - КВЕД 95.29 «Ремонт інших побутових виробів і предметів особистого вжитку» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати;
 - КВЕД 10.39 «Інші види перероблення та консервування фруктів і овочів» - 10 % розміру мінімальної заробітної плати.

- (103) За таких умов суб'єкти господарювання, що провадять окремі види господарської діяльності, звільняються від частини звичайних витрат на сплату єдиного податку (за рахунок зниженої ставки єдиного податку в межах однієї групи платників податку), яких зазнають інші суб'єкти господарювання, що провадять діяльність в аналогічних правових та фактичних обставинах у межах територіальної громади міста Черкаси.
- (104) Отже, встановлення зниженої ставки єдиного податку для платників податку в окремих видах господарської діяльності (в межах однієї групи платників податку), надає вибіркових переваг для провадження окремих видів господарської діяльності у розумінні Закону.

3.6.4. Спотворення або загроза спотворення економічної конкуренції

- (105) Враховуючи викладене, суб'єкти господарювання отримують переваги в результаті надання повідомленої підтримки у формі зниженої ставки єдиного податку залежно від виду господарської діяльності в межах однієї групи платників податків, що покращуватиме їх конкурентну позицію порівняно з іншими суб'єктами господарювання, які здійснюють або могли б здійснювати аналогічну господарську діяльність та не отримують такої підтримки.
- (106) Отже, така підтримка спотворює або загрожує спотворенням економічної конкуренції.

3.6.5. Віднесення повідомленої фінансової підтримки до державної допомоги

- (107) Враховуючи викладене, повідомлена державна підтримка має ознаки державної допомоги, оскільки надається суб'єктам господарювання за рахунок коштів місцевого бюджету, може надавати переваги суб'єктам господарювання і містить вибірковий характер, та може спотворювати економічну конкуренцію.

4. ВИСНОВКИ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ РОЗГЛЯДУ ПОВІДОМЛЕННЯ

- (108) Рішенням Черкаської міської ради на території міста Черкаси встановлено ставки єдиного податку для платників II групи, ставки орендної плати за землю, ставки туристичного збору, ставку транспортного податку та ставку збору за місця для паркування транспортних засобів.
- (109) Встановлення Черкаською міською радою ставки єдиного податку для платників II групи у максимальному розмірі, передбаченому Кодексом, ставок орендної плати за землю, ставок туристичного збору, ставки транспортного податку та ставки збору за місця для паркування транспортних засобів відповідає Кодексу та не надає переваг суб'єктам господарювання і не містить вибіркового характеру, отже, зазначений захід не є державною допомогою відповідно до статті 1 Закону.
- (110) Разом із тим встановлення знижених ставок єдиного податку для платників II групи в окремих видах господарської діяльності в межах однієї групи платників податку може містити ознаки вибірковості та надання переваг для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності, а отже, зазначений захід має ознаки державної допомоги.
- (111) Водночас Надавачем не надано обґрунтованих пояснень щодо того, чому встановлено різні ставки єдиного податку для платників II групи в окремих видах господарської діяльності, внаслідок чого створюються переваги для провадження окремих видів господарської діяльності, що може спотворювати економічну конкуренцію.

- (112) Крім цього, зазначена державна допомога потребує оцінки відповідно до Критеріїв оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2018 № 57.
- (113) Отже, враховуючи вищенаведене та беручи до уваги відсутність повної, всебічної та ґрунтовної інформації та документів, необхідних для розгляду повідомленої державної допомоги у формі встановлення знижених ставок єдиного податку для платників II групи в окремих видах господарської діяльності в межах однієї групи платників податку, є необхідність у проведенні поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції відповідно до Закону. Тобто, зазначене питання буде виділено в окреме провадження.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 16 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 8 і 10 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» та пунктом 14 розділу IV Порядку подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 04 березня 2017 року № 2-рп, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 04 квітня 2016 року за № 501/28631 (зі змінами), на підставі інформації, наданої Черкаською міською радою, Антимонопольний комітет України

ПОСТАНОВИВ:

Визнати, що підтримка (фінансування), яку буде надавати Черкаська міська рада відповідно до рішення Черкаської міської ради від 27.06.2019 № 2-4690 «Про затвердження Положень та ставок місцевих податків і зборів на території міста Черкаси» у частині встановлення ставки єдиного податку для платників II групи у максимальному розмірі, передбаченому Кодексом, ставок орендної плати за землю, ставок туристичного збору, ставки транспортного податку та ставки збору за місця для паркування транспортних засобів у межах Податкового кодексу України, **не є державною допомогою** відповідно до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

Відповідно до частини десятої статті 11 Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання» Антимонопольний комітет України може відкликати прийняте ним рішення, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.

Головуючий –
перший заступник Голови Комітету

О. ПІЩАНСЬКА